

Leta 1875. je Starozagorjance bil izmodroval, da se z vstajo nič ne opravi in se torej niso upirali. Vsled tega so jih Turki pustili pri miru.

Hudo jih je pa zadela rusko-turška vojna. General Gurko je v sredi julija 1877. leta pri Hainkeju šel čez Balkan in je dne 22. julija prišel v Staro Zagoro in je poslal svoje konjike do železnice pri Haskeju. Reuf-paša se je pa ustavil v Novi Zagori. Drugi voj so pa Turki hitro sestavili v Drinopolji in poslali pod poveljstvom Solejmana-paše po jamboljski železnici na bojišče. Rusi so bili naredili veliko napako, da niso razdrli jamboljske železnice, da bi se Turki ne mogli tako hitro zbirati. Da bi zabranil zbiranje Turkov, je Gurko pri Novi Zagori začel boj 29. julija in tudi res zmagal, ali kmalu se je vendar moral umakniti nazaj čez Balkan, ko so se zbrale premočne turške sile.

V Novi Zagori je tedaj bil vojvoda Nikolaj Maksimilijanovič Leuchtenberški s kakimi 3600 možmi, mej njimi štiri družine bolgarskih prostovoljcev pod poveljstvom generala Skoljetova.

V prvi bitvi pri Novi Zagori so te vojne sile hotele podpirati generala Gurka, ali so pri džuraulskem gozdu zadele na močne turške oddelke. Ko je pa bila druga bitva pri Novi Zagori, so pa Turki začeli boj tudi pri Stari Zagori. Že zjutraj zgodaj se je začel zunaj na polji boj mej čerkeskimi konjiki in bolgarskimi prostovoljci. Dobro so se držali ves dan. Ko se je naredila noč, se je žarilo po nebu, kajti gorele so vse vasi v nižavi skoro do mesta. Kmetje so v velikih tropih zdihujoč proti severu bežali v gore. Drugi dan se je začel že ob osmih boj. Na vzhodni strani mesta je imel oddelek bolgarskih prostovoljcev že hud boj. Pal je podpolkovnik Kalitin in več družih častnikov. O poludne je bila bitva izgubljena. Le po ulicah je še razsajal boj mej vozovi in lesovjem, katerega so bili navlekli. Popoludne so pa mestni Mohamedanci, ki so do sedaj mirovali, začeli streljati na umikajoče se Ruse in Bolgare. Čerkesi so jeli požigati in zvečer je bilo vse mesto v ognji. Rusi so z beguni se hitro pomikali proti Srednji Gori. Prenočevali so že onostran Srednje Gore pri Tudžih toplicah. Od 2200 mož pešcev jih je 800 bilo mrtvih in ranjenih. Tretja bolgarska družina je bila skoro popolnoma pokončana. Od 12 častnikov ostala sta samo dva. Ti boji so pomenljivi za bolgarsko zgodovino. Prvi pot so se bile bolgarske čete in odlikovale so se s hrabrostjo.

Vsakdo se je rešil s tem, kar je imel pri sebi. Kdor je kaj še zbiral in se obotavljal, bil je izgubljen. Nikdo ni več slišal o njem. Čerkezi Arnavti in drugi turški vojaki so neusmiljeni pobijali. Ogenj se je tudi hitro širil in uničeval. Več rodbin je popolnoma zginilo. Moški so bili pobiti, ženske in otroke so pa kot vjetnike odpeljali seboj v Plovdiv in Drinopolje, ali pa celo v Malo Azijo.

Ravno tako ali pa še huje je bilo po vaseh. Nad sto vasij je bilo požganih. Za zabavo so Turki pri cerkvah rušili slikarije z zidov, zlasti izpraskavali oči.

Več mesecev so potem Turki gospodarili na razvalinah starozagorskih. V začetku leta 1878. so Rusi zopet prišli čez Balkan in so našli vso pokrajino prazno. Turki so bežali, bolgarski beguni se pa še niso povrnili. Polagoma so se povračevali Bolgari v svoja razrušena domovja. Iz maščevanja so tudi zapalili marsikako izpraznjeno turško vas. Stara Zagora se je zopet oživela ali mnogo sedanjih prebivalcev se je priselilo od drugod.

Kar je pa starejših domačinov, se pa tožno spominjajo strašnih dnij in svojim sinovom pripovedujejo, s kolikim trpljenjem je kupljeno osvobojenje Bolgarije.

Poučni in zabavni drobiž.

Samomori. Po opazovanji so gostejši samomori pri civilizovanih narodih nego pri necivilizovanih. Kaj redko se sam kdo umori od prebivalcev po gorah ali po močvirjih, pogosti so pa samomori ob velikih rekah. Mej velikimi evropskimi narodi so samomori najpogostejši pri Nemcih, najredkejši pri Slovanih. Francozi so v tem oziru drugi, Angleži pa tretji na vrsti.

Prebivalstvo mest. Na svetu je 232 mest, ki imajo nad 100.000 prebivalcev. Nad milijon ljudij ima štirinajst mest in sicer London 5 6, Pariz 2 3, Berlin 1 6, Novi Jork 1 6, Peking 1 6, Kanton 1 6. Tokio 1 4, Dunaj 1 2, Čikago 1 5 in dr., potem pa imaje Filadelfija in štiri kitajska mesta po 1 milijon prebivalcev.

Električna peč. Francoski učenjak Moisson je izumil električno peč, v katero se doseže 3000° vročine. To svojo peč je kazal v francoski akademiji. Moisson misli, da iznajdba njegova velikega pomena za znanost pa tudi za obrtnijo. Posebno kovinski okisi se bodo pri taki vročini lahko razkrojili in se dobile čiste kovine. Hitro je dobil iz neke rudnine kalcin uranij, ki jo jako redka kovina in se posebno težko dobiva. To kovino sedaj ta učenjak preiskuje, in se je že prepričal, da neka njena spojina z ogljikom gori na prostem zraku in ima belo luč. Tudi krom je Moisson hitro dobil v svoji novi peči iz neke rude. Nova iznajdba utegne napraviti velik prevrat v metalurgiji. Tako utegne biti velike važnosti za dobivanje aluminija. Pridobitev, ki kaže ne bode draga, ako bi se za gonjenje elektrodinamičnih strojev porabila naravna vodna sila.

Novice.

Deželni zbor.

Prošnja nadučitelja Jož. Bozja na Blokah za zvišanje plače ali osobno doklado predloži se c. kr. dež. šol. svetu v primerno rešitev. Prošnja posestnikov v Bušnji vasi, občine Suhor, za podporo za napravo vodnjakov izroči se dež. odboru; istotako prošnja občin Črnomelj, Petrovas, Kot in Semič za napravo vodovoda. Županstvu v Ribnici dovoli se za napravo vodovoda podpora 5000 gld. Županstvu na Vrhniki dovolilo se je v isti namen 3000 gld. Posl. Lenarčič je sicer predlagal 5000 gld., a njegov predlog se ni vsprejel. Prošnja županstev v Št. Vidu in Podragi za podporo za napravo dveh kalov na Nanosu izroči se dež. odboru v rešitev. Županstvu v Kočevji dovoli se za napravo vodovoda podpora 6000 gld. Poslanec Lenarčič poroča v imenu upravnega odseka glede naprave trtnic za požlahtnene ameriške trte. Poročevalec predlaga v imenu upravnega odseka, da naj dež. odbor to vprašanje še temeljito pretresa in v prihodnjem zasedanji o vspehu poroča; za posebne poskuse se dovoli 1000 gld. Posl. Pfeifer pred-

laga 3000 gld, kateri predlog pa pade in se vzprejme predlog upravnega odseka. Posl. Kavčič poroča v imenu upravnega odseka glede uvrstitve v bistriškem cestnem skladovnem okraji se nahajajoče občinske ceste, ki se v Koritenci zveže s knez Schönburgovo zasebno gozdno cesto in stika v Knežaku z okrajno cesto sv. Peter-Trnovo, med okrajne ceste. Vvrstitev mej okrajne ceste se potrdi. Posl. Kersnik poroča preuredbi §§ 3. in 7. dež. volilnega reda z dotičnim načrtom zakona. Ker se je ustanovilo okr. sodišče v Cerknici, treba je preurediti točko 5 § 7, ki naj bi se glasila: Sodni okraji: Postojina, Logatec, Senožče, Lož, Bistrica, Cerknica so skupaj eden volilni okraj. V § 3 lit. e je v nemškem besedilu mesto „Neustadt“ postaviti „Rudolfswerth“. V vvodu § 7 je nadomestiti „politični okraji“ s „sodni okraji“, ker je uže od 1867 l. politična teritorialna razdelitev drugačna, ko je bila pri izdaji volilnega reda. Prenarediti je tudi besedo „Novi dvor“ v „Rateče“. Predlog upravnega odseka se vzprejme brez ugovora. Na priporočilo upravnega odseka izročile so se dež. odboru v pretres in poročanje naslednje prošnje: Posestnikov iz Malene, Koprivnika in Zameškega za vvrstitev poti med Kostanjevico in Zameškim me okrajne ceste; podobčine Lučne za izločitev iz občine Trate in ustanovitev samostojne občine; podobčine Rakek za izločitev iz občine Planina in ustanovitev samostojne občine; podobčin Žilce, Osredek, Otave in drugih za izločitev iz ložkega sodnega okraja in priklopitev cerkniškemu sodnemu okraju. Kmetij-ki podružnici v Št. Jerneji se dovoli za ustanovitev žrebetišča podpora 1000 gld. Prošnja Valentina Peveca v Kranji za postavno pomoč proti poškodbam vsled jezov v Kokri se odkloni.

V seji dne 12. maja t. l. poroča posl. Višnikar v imenu finančnega odseka o načrtu zakona glede osuševanja ribniških in kočevskih dolin. Poročevalec po kratkem utemeljevanji in pojasnilu priporoča nastopni načrt zakona, ki naj se vzprejme: Zakon z dne, veljaven za vojvodino Kranjsko, o odvajanju poplavnih vodá v ribniških in kočevskih kotlinah. Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako: § 1. Osuševalna dela v ribniških in kočevskih kotlinah se izreka za podjetje, katero je izvršiti iz deželnih pripomočkov s pogojem, da k na 12.000 gld. proračunjeni potrebščini prispevajo državni izboljševalni zaklad v smislu državnega zakona z dne 30. junija 1884. l., drž. zak. št. 116, s petdesetimi odstotki, udeležene občine z desetimi odstotki in trboveljsko društvo za premogokop z desetimi odstotki. Pri razdelitvi občine zadevajočih prispevkov, vračunati je znesek 300 gld., katerega je že zagotovila občina Ribnica, v na to občino spadajoči prispevek. Prispevek udeleženi občin razdeli mej nje deželni odbor, ako se občine same ne morejo v tem oziru zjediniti. § 2. Natančneje določiti, kako je izvršiti podjetje, kedaj pričeti ter nadaljevati in kako voditi gradbo, kako je nakazovati v izplačilo prispevke državnega izboljševalnega zaklada in dežele, in kako sme vplivati vlada na napredovanje podjetja, pridržano je posebnemu dogovoru mej vlado in deželnim odborom. § 3. Ako bi troški tega podjetja ne dosegli 12.000 gld. proračunjenega zneska, znižati je prispevke izboljševalnega zaklada dežele, kakor tudi udeležencev (§ 1.), razmerno temu, kar se prihrani. § 4. Da se vzdržujejo zgradbena dela, osnovati je upravnim potom vodne zadrage posestnikov tistih zemljišč in naprav, katerim so ta dela v izboljšvanje in obrambo, ter je uravnati prispevno dolžnost zadružnikov v zmyslu deželnega zakona z dne 15. maja 1872. l., dež. zak. št. 16. § 5. Mojemu poljedelskemu ministru je naročeno izvršiti ta zakon. — Po kratki debati, katere so se udeležili c. kr. dež. vlade voditelj baron Hein, posl. Pakiž, dež. glavar Detela in poročevalec Višnikar, vzprejme se ta načrt zakona in resolucija posl. Pakiža, da se ima dež. odbor pri razdelitvi občinskih doneskov ozirati na posamezne vasi, katere ta odpeljava vode nič ne zadeva. Posl. dr. Tavčar poroča v imenu upravnega odseka o zgradbi ceste Hrib-Sodra-

žica. Poročevalec stavi nastopni predlog: Dež. odboru se naroča, da naj po cestnem odboru najprej dožene, koliko je zanesljivo pričakovati obljubljenih prostovoljnih doneskov in da naj potem predloži novo poročilo, v katerem naj se ozira tudi na prostovoljne doneske. Posl. Pakiž stavi dodatni predlog, da je dež. odboru vendar naročiti, da predloži dotični zakon v Najvišje potrjenje, in da se razpiše konkurenčna razprava. Ko je še posl. Murnik toplo priporočal posl. Pakiža dodatni predlog, bil je ta vzprejet, kakor tudi predlog upravnega odseka. — Posl. Grasselli poroča o letnem poročilu dež. odbora in sicer o zdravstvenih stvareh in v imenu odseka za letno poročilo stavi nastopne predloge: 1.) Dež. odboru je skrbeti, da vsi zdravstveni zastopi vsako leto pravočasno predložijo izkaze o gospodarjenji z denarji. 2.) Dež. odbor si prizadevaj, da se popolnijo vsa službinska mesta okrožnih zdravnikov. 3.) C. kr. vlada blagovoli zaradi nevarnosti glede kolere posvetiti posebno pozornost tistim pokrajinam naše dežele, kjer se gradi železnica, in nujno ji bodi priporočeno, skrbeti z vsmogočno hitrostjo za izdatno zdravniško pomoč in za druge potrebne naredbe v svojem področji, kadaikoli bi se prikazala omenjena kužna bolezen. 4.) Dež. zastop odobruje dež. odbora izjavo, da je dežela pripravljena občinam v potrebi dovoljevati primerne podpore za nakup razkužil in za opravo bolnice za silo, zajedno pa naglašá, da treba občine vselej tudi poučevati, katerih razkužil se jim je posluževati in na kakšen način. 5.) C. kr. vladi bodi izročena najtoplejša zahvala na ustanovitvi dveh novih cesarskih služeb okrajnih živinozdravnikov. 6.) Dež. zastop popolnem in s priznanjem odobruje podelitev podpor, ki jih je dovolil deželni odbor za cepljenje zoper pasjo steklino, naroča dež. odboru, podeljevati take podpore tudi zanaprej v slučajih potrebe nesrečnikom in nesrečnicam popadenim od steklih živalij, in z veseljem jemlje na znanje, da je tudi kranjska hranilnica dajala podpore v isto svrhu. 7.) Dež. odboru bodi naročeno uvaževati in v prihodnjem zasedanji deželnega zastopa pri proračunu deželnega zaklada poročati, ali bi ne kazalo, z ozirom na ugodni vspeh zdravljenja v morskih kopeljih gradeških pomnožiti podpore v ta namen. 8.) Ostale točke letnega poročila o zdravstvenih stvareh se vzemo na znanje. — Posl. Hribar utemeljuje in predlaga vis. dež. zboru nastopni resoluciji: 1. Visoka c. kr. deželna vlada se pozivlje, naj z vso energijo deluje na to, da se odpravijo nesnažni kali po vaseh — zlasti na Gorenjskem — in da se na drug način priskrbi pitna voda. 2. Deželnemu odboru se naroča, naj pospešuje v tacih vaseh napravo vodnjakov in živinskih napajališč s primernimi podporami iz krepita, ki mu je v ta namen na razpolaganje. — Po kratki debati, katere so se udeležili deželne vlade voditelj g. baron Hein, posl. Kersnik in poročevalec Grasselli, vzprejmo se vsi predlogi odsekovi in druga resolucija posl. Hribarja, prva se odkloni. Posl. Klein poroča o prisilni delavnici. Poročevalec v imenu odseka predlaga: 1.) Poročilo § 7. črka A o prisilni delavnici se vzame blagovoljno na znanje, 2.) Dež. odboru se nalaga izvršitev sklepa XII. dež. lno-zborske seje dne 5. aprila 1892, da se prisiljenci kolikor mogoče uporabljajo za delo zunaj zavoda in da se upravištvo prisilne delavnice izogiblje vsakateri konkurenci s tukajšnjimi obrtniki, ter v to svrhu rokodelska opravila in takozvana naročena dela omeji na brezpogojno potrebo. 3.) Napis nad velikimi vrati naj se v slovenskem in nemškem jeziku takoj napravi. — Predlogi se sprejmo. — Posl. Grasselli poroča o deželnih dobrodelnih zavodih ter nasvetuje: 1.) Dež. odbor poročaj v prihodnjem letnem poročilu, po koliko dnij se je povprek oskrboval jeden bolnik v bolnici leta 1890, 1891. in 1892. in to za vsak oddelek, namreč za medicinski, kirurški, sifilitiski in dermatologiški, oftalmologiški i. t. d., vse druge oddelke posebej; zanaprej pa poročaj o tem vsako leto sproti. 2.) Dež. odbor delaj vedno z vsem naporom na to, da se bode z bolniki iz Kranjske v bolnicah zunaj naše dežele, zlasti pa v Tižaški bolnici ravnalo strogo po predpisih.

ministerskega razpisa z dne 17. junija l. 1869. št. 1713. 3.) Ostalo poročilo deželnega odbora o deželnih dobrodelnih zavodih se jemlje na znanje. — Predlogi se sprejmejo brez ugovora. —

(Konec seje prihodnjič.)

— **Osobne vesti.** Č. g. Janez Zupan, provizor na Brezovci pri Ljubljani, gre za ekspozita v Šempeter na Notranjskem in č. g. Janez Müller, kapelan v Polji, pride za provizorja na Brezovec. — Bivši tajnik c. kr. kmetijske družbe kranjske sedaj privatni docent na graški tehnični visoki šoli, g. dr. E. Kramer imenovan je za vodjo gospodarsko-kemičnega poskušališča v Celovcu.

— **Kanonična vizitacija in birmovanje** se bode od 4. do 14. junija vršilo po sledečih farah oziroma kuracijah vipavske in idrijske dekanije: Dne 4. junija dopoldne birmovanje in kanon. vizitacija v Št. Vidu; 5. jun. dopoldne v Vrabčah; 6. jun. dopoldne v Poddragi, popoldne kanonična vizitacija v Lozicah; 7. jun. dopoldne v Vipavi; 8. jun. dopoldne v Gočah; 9. jun. popoldne kanon. vizitacija na Slapu; 10. jun. dopoldne v Budanjah, popoldne kanon. vizitacija v Vrhpolji; 11. jun. dopoldne v Šturji, popoldne kan. vizitacija v Ustijah; 12. jun. dopoldne v Planini; 13. jun. dopoldne v Podkrajju, popoldne kan. vizitacija na Colu; 14. jun. dopoldne v Črnem Vrhu. Druge kanonične vizitacije in birmovanja, ker prevzvišeni gospod knezoškof že dalje časa nekaj boleha, višile se bodo še le meseca septembra, in sicer v dekaniji postojnski in trnovski, posebno na tistih krajih, kjer od leta 1885. sem še ni bilo škofovske vizitacije.

— **Inženirja Tomana**, o katerem smo poročali, da ga pogrešajo že od 7. t. m., našli so minolo soboto pri Petračevem pod Kranjem pri nekem mlinu v Savi. Truplo, ki je ležalo celih 13 dnij v vodi, bilo je že močno nagnito. Kako je nesrečnež prišel v Savo, o tem še vedno ni jasnosti; najbrže je ponesrečil sprehajajoč se ob Savi, mogoče je pa tudi, da ga je kdo zavratno umoril, kajti niti denarja, niti dragega prstana, ki ga je imel vedno na roki, ni bilo najti pri njem. Ura z verižico je bila pri njem. Preiskava bo pojasnila zamotano stvar. — Truplo pokojnikovo so prepeljali v Ljubljano in je na pokopališču pri sv. Krištofu svečano pokopali.

— **Dostavljanje pisem v bližnjo ljubljansko okolicu.** V dosego primernejšega dostavljanja poštnih pošiljatev za Vodmat, Selo in Moste hodi z dnem 16. t. m. počenši selski pismonoša v te kraje med tednom vsako dopoldne; v Obiije, Hrastje, Šmartno, Jarše in Tomačevo hodi ravno isti pismonoša ob pondeljkih, sredah in petkih popoldne; v Rudnik-Lavrico pa ob točkah, četrtkih in sobotah popoldne. Poštne pošiljatve za Martinovo cesto, za tri hiše pri mitnici pri sv. Petru in za tako imenovano tovarno za vozno mast, kamor je dosedaj selski pismonoša le vsak drugi dan zahajal, dostavlja sedaj mestni pismonoša po dvakrat na dan.

— **Občinske volitve** vršile so se dne 18. t. m. v Sevnici na Spod. Štajarskem. Izvoljeni so sami narodnjaki; nemškutarji se volitev še udeležili niso. Znamenje, da so popolnoma onemogli.

— **Državni kolodvor v Ljubljani** se bode zdatno razširil, za kar obratno vodstvo ravnokar razpisuje natečaj za zgradbena dela. Vsi stroški za zgradbo so proračunjeni na 84.000 gld. in je ponudbe za delo vložiti do 31. maja t. l.

— **Parkljeva živina** sme se vsled dovolitve c. kr. namestništva tirolskega z dnem 15. t. m. zopet iz Kranjske vvažati na Tirolsko in Predarelsko, ker je bolezen na parkljih in gobei v naši deželi popolnoma ponehala. Isto dovolilo je graško namestništvo za Štajarsko.

— **Potrjen zakon.** Nj. Vel. presv. cesar potrdil je po kranjskem dež. zboru sklenjeni zakon, ki določuje, da se občina Št. Ožbald razdeli v dve samostalni občini „Blagovice“ in „Trojane“.

— **Ažijo za carinska plačila**, ki se odštevajo v srebru mesto v zlatu, določil se je za mesec junij na 22 % v srebru.

— **Odbor za zgradbo «Narodnega Doma» v Ljubljani** obrača se v posebnem oklicu do vseh slov. rojakov, da blagovolijo z nova zbirati doneske za „Narodni Dom“. Ker je zgradba „Narodnega Doma“ sedaj že sklenjena stvar in se mu bode temelj položil še to poletje, dosedaj nabrani denar pa še polovice stavbenih stroškov ne pokriva, je res prav želeli, da viši vsak zaveden domoljub svojo dolžnost in pripomore po svoji moči do stavbe, ki bo pričala o požrtovalnosti in probujenosti slovenskega naroda.

— **Proslava tristoletnice zmage pri Sisku leta 1593.** V spomin na slavno bitko pri Sisku dne 22. junija l. 1593., ko so hrabri Kranjci s pomočjo Štajarcev in Hrvatov za vselej premagali ljutega Turka, je c. kr. mestni šolski svet ljubljanski, uvažujoč velik pomen praznovanja spominskih dnij za povzdigo ljubezni do domovine sklenil, da dan 22. junija t. l. kot 300letnico zmage, vse ljubljanske ljudske šole svečano obhajajo. Sestavil se je v to posebni odbor, ki je določil sledeči slavnostni vzored: 1. Skupna zahvalna maša vseh tukajšnjih ljudskih šol v stolni cerkvi. 2. Skupna šolska slavnost za vse tukajšnje ljudske šole v dvorani „Tonhalle“ filharmoničnega društva. 3. (Popoldne.) Javna šolska veselica za učence mestnih deških ljudskih šol na igriškem travniku Podturnom. Ker odbor v pokritje stroškov za to slavnost nima nobenih sredstev na razpolaganje in bodo stroški popoldanske veselice za pogoščenje blizu tisoč dečkov, za postavljanje odrov, mlajev i. t. d. za nagrade najboljšim tekačem, skakačem i. t. d., za natisek majhnega spominskega spisa, za vojaško godbo in druge stvari, precej znatni, obrača se odbor do ljubljanskega občinstva, z uljudno prošnjo, da ga podpira z obilnimi prispevki in tako omogoči, da se ta veseli dan vredno praznuje. Nabiralne pole za blagovoljne prispevke v pokritje stroškov te slavnosti razgrnene so v magistratnem ekspeditu in v prodajalnicah nastopnih častitih tvrdk: J. Giontini, Al. Gruber, (c. kr. glavna tob. trafika), K. Karinger, Kat. bukvarna, R. Kirbisch, V. Pretričič, A. Schäffer, J. Šešark (c. kr. tob. trafika) K. Till in A. Zagorjan.

— **«Ljubljanski Sokol»** priredi dne 4. junija t. l. velik izlet v Podravlje pri Beljaku na Koroškem. Vrlim Sokolom, ki hčejo s svojim izletim naše brate onkraj Karavank vzbuditi, k vstrajnosti v težavnem boju za narodne svoje svetinje, pridružil naj bi se prav mnogo narodnega občinstva.

— **Kranjska zdravniška zbornica.** Pri volitvi 9 udov in 9 namestnikov, ki se je višila dne 15. maja t. l. v zdravniško zbornico izvoljeni so bili: V volilni skupini političnih okrajev Radovljica in Kranj: gosp. E. Globočnik, okrožni zdravnik v Cerkljah, kot ud in g. dr. E. Klimek okrožni zdravnik na Bledu, kot namestnik; v volilni skupini političnih okrajev ljubljanska okolica, Kamnik in Litija: g. dr. J. Dereani okrožni zdravnik v Kamniku, kot ud in g. J. Oblak okrožni zdravnik v Litiji, kot namestnik; v volilni skupini političnega okraja kiškega in sodnega okraja novomeškega: g. dr. A. Mahr, okrožni zdravnik v Radečah, kot ud in g. I. Mahorčič, okrožni zdravnik v Mokronogu, kot namestnik; v volilni skupini političnih okrajev Črnomelj in Kočevje in sodnih okrajev Žužemperk, Trebnje in Lož: g. dr. E. Scheyer okrožni zdravnik v Kočevju, kot ud in g. dr. O. Veselko, okrožni zdravnik v Trebnjem, kot namestnik; v volilni skupini političnih okrajev Postojina in Logatec, razun sodnega okraja Loškega: g. dr. Karol Rauch, c. kr. višji zdravnik v Idriji, kot ud in g. J. Mayer, okrožni zdravnik v Planini, kot namestnik. V deželnem stolnem mestu Ljubljana bili so izvoljeni za ude gg.: dr. A. pl. Valenta, dr. A. Eisl, dr. E. Bock in dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniški; za namestnike pa gg.: dr. R. Prossinagg, F. Fine, dr. J. Derč in dr. J. Mader. — Pripomniti je, da je pri določitvi izvoljencev v Ljubljani odločeval žreb. Narodni in